

kterem se navadno moka hranjuje in v katerem se je še nekoliko močnega praha pustilo. Hlebi se tako paroma hleb na hleb položé, da se vsakokrat gornji skorji jedna druge dotikate. Na to se žakelj zaveže in kje na kakem zračnem prostoru obesi. Kruh se na ta način da 4—6 tednov hraniti in nikdar plesnjiv ne postane. Predno se načne, se za nekaj časa skozi noč v klet postavi, da se nekoliko nategne.

M. Kako si ribjo slezo z rok spraviti. Da si ribjo slezo z roke spraviš, si ne smeš rok z mijilom vmivati, ampak vzame se le topla voda in roke se v nji vmijejo. Še le ko se je sleza z rok zmila, se seže po mijilu, katero, če se prej z njim vmiva, brani, da se sleza odpravi. Če si za jeguljo prijel, teri si roke v tenkem pesku.

Sejmovi na Štajerskem. 14. junija Brežice, Loče, Kozje, sv. Andraž v Slov. gor., Rogatec, Žigertski vrh, sv. Janž pri Slov. Gradci, Zavec; 15. jun. Celje, Mozirje, sv. Barbara pri Konjicah, Planina, Lembah, Pobrež pri Ptuji, Kostivnica, 20. jun. Vitanje, 21. jun. Studenci nad Mariborom, 22. jun. Sevnica ob Savi in sv. Anton v Slov. gor.

Sejmovi na Koroškem. 15. jun. zgornji Drauberg; 15. jun. Grajfenburg.

Dopisi.

Iz Slov. graške okolice. (V novi okrajni zastop) bode volilo 5. julija t. l. 24 velikih posestnikov 8 zastopnikov, 6. julija mesto 11 in 7. julija kmečke občine tudi le 11 zastopnikov. G. vitez Naredi pa Lohninger stopita kot velika obrtnika brez velitve v okrajni zastop. Imenik velikih posestnikov je neki kakor se pravi čudovito strankarsko-nemčursko in nepostavno sestavljen, tudi se ni, kakor do sedaj vselej, pri vseh občinah na javni ogled razpotožil, — ampak le pri c. k. okr. glavarstvu in novo čudo! Še le v nedeljo smo pri cerkvah zvedeli, da je bil že celo soboto poprej na ogled ondi izpostavljen; tudi tega si ne moremo prav raztolmačiti, zakaj da so volitve ravno zdaj razpisane, ko naš voditelj kot deželni poslanec v Gradci biva. — Bodemo pa skusili pokazati, da smo se že zadosti navadili složnega postopanja. Menda se bo vendar kdo najšel, ki bo zoper nepostavno sestavljeni zgoraj omenjeni imenik rekuriral. Rekurs bi moral na vsaki način obveljati in potem bi nas vtegnilo za zmago zadosti biti.

Od sv. Jurija na južni železnici. (Kmetijske napredovalne šole) vrli voditelj gosp. Josip Dobnik je hotel učencem pokazati zraven grajščakov, ki dobro na svojih posestvih gospodarijo, še kmeta, kateri zna umno kmetovati. V ta namen je nas g. učitelj peljal 2. maja t. l. h kmetu, kateri je skoro iz nič v 34 letu svoje starosti po dokončani vojaški službi umno kmetovalstvo pričel. Posnemal je umne kmetovalce, katere

je ob priložnostih obiskoval. Sedaj je 64 let star, in glej, vsak kmet, gospod, vsako kmetijsko društvo in še celo naš presvitli cesar njegovo postopanje čislajo. Cesar so mu podelili l. 1864 srebrni križ s krono, Štajersko kmetijsko društvo pa ga je obdarilo s svetinjo in pri razstavah dobil je diplome in svetinje. Ta mnogo čislani mož je nam dobro znani g. Miba Visjak, posestnik na Pečevji pri Storah. Zanimalo nas je s č. možem, o kojem smo že dostikrat govoriti slišali, enkrat osobno občevati. Naša želja se je danes izpolnila. Čudili smo se njegovemu skrbno obdelovanemu posestvu, katero kinča čez 1000 požlahtnjenih sadunosnih drevov različnega žlahtnega plemena. Opozoril nas je, kako ga mi lahko posnemamo v poljedelstvu, drevoreji, vinoreji in vrtnariji. Akoprem je bilo vreme neugodno, stopali smo za g. Visjakom iz sadunosnika v vrt, v kojem so raznovrstni sadeži, v vinograde in hrame, kjer nam je prav prijazno vse svoje ravnanje pri obdelovanji razkladal. — Mislili smo si: mož dela kakor da bi hotel večno živeti. Zamolčal nam tudi ni prihodkov. Rekel nam je, da njegova sadjereja in vrtnarija sama njemu gotovega denarja od 600—800 fl. na leto donaja. Lahko mislimo zraven, da marsiktera dela občina takšnih dohodkov pri sadjereji in vrtnariji ne doseže, kakor pa ta mož sam. Obdaril je nas z raznovrstnim semenom z opombo, da ga tudi mi od danes naprej naj posnemamo pri kmetijstvu! —

Iz Brežic. († dr. Ražlag — toča). V soboto dne 5. junija ob 11. uri zvečer je umrl tukajšnji advokat, bivši deželni in državni poslanec, slovenski domoljub in pisatelj g. dr. Jakob Radoslav Razlag. Bolehal je dolgo in hudo. Pokojnik je se rodil v Radoslavcih poleg Ljutomera dne 12. jul. 1826. Študiral je v Mariboru gimnazijo, v Gradci sprva bogoslovje, a potem pravo. L. 1854 bil je promoviran za doktorja prava; od l. 1862 naprej bil je advokat, v Brežicah, potem do l. 1875 v Ljubljani in naposled zopet pri nas. Pogreb bil je sijajen v torek ob 5. uri popoldne! Naj počiva v miru! — Nedelja 6. junija bila je za naš kraj žalosten dan. Ob dveh popoldne prihrumi iz Kranjskega huda nevihta, gre kraj Save čez faro Dobovo na Hrvatsko; vsiplje se toča debela in tako gosta, da se stareji ljudje v tem okraji enake ne spominjajo; v pol uri je bilo mesto in okolica belo kakor po zimi. Kakšen pogled, ko gremo potem v vrte in na polje! Vse pokončano in v tla pomandrano: zelenjad, pšenica, koruza, ječmen, rž, sploh vsa žetev. Ljudje ubožnejši, ki imajo najete njive in jih morajo s tujo živino obdelovati, so se solzili zagledavši uničen ves up in trud svojega dela. Tudi fara Kapele je veliko trpela. Tolažba v takem obiskanji božjem naj bo nam misel: Nebeski oče z eno roko vzame in z drugo zopet podeli. — Danes po noči so tatje g. dr. Srebreu iz hleva konje vkradli in odjezdili ž njimi na Hrvatsko.

Iz Slatine. Število gostov prav lepo narašča. Že včeraj došli gosti so številko 200 dopolnili. Od l. 1875. še nobeno leto tako zaran ni bilo toliko gostov tukaj. Si pa tudi sl. vodstvo dežel. toplic na vso moč prizadevlje gostom tudi deževne dni napraviti prijetne in koristne. Te dni se je priredila za goste, ki tobakovega dima ne prenašajo, posebna „bralna soba“. Tam najdeš nad 20 časnikov, političnih in lepoznavskih, ustavovernih kakor tudi avtonomističnih, domačih in vnanjih, največ, seveda, nemških in magjarskih, pa tudi laških, francoskih, hrvaških in slovenski „Narod“. Od konca aprila t. l. pa izhaja tukaj tudi posebna „Robitsch-Sauerbrunner Bade-Zeitung“, ki sedaj po dvakrat na teden donša najzanimivše vesti iz raznih štajerskih in hrovaških toplic ali kopelj. Izdajatelj jej je g. A. Kurtz, o katerem je že zadnji „Gosp.“ poročal, kako gorko se poganja za stransko železnico, ki naj bi Slatino pri Poličanah z južno železnico zvezala. Število gostov bi potem gotovo se zdatno pomnožilo. „Bad.-Ztg.“ pa tudi dokazuje, da bi na vsak način železnica morala dobro shajati. Morebiti se že prihodnji deželni zbor v Gradci za njo navduši? Več bi deželi že vtegnila koristiti, kakor nemško gledališče, ki je tu pred par leti pogorelo, ktero pa upajo še to leto zopet na noge spraviti. — Od novega leta počeuši imajo tukaj tudi prostovoljno gasilno društvo za Slatino in okolico. Družba šteje nad 70 udov.

Vse hvale vredna je tudi tukajšnja godba, ki vsaki den zjutraj in zvečer po dve uri vesele in resne vse prav lepo svira. Mladi Haložan g. Ernešič sestavlja je iz treh slovenskih pesnij: „Naprej“, „Tam za goro“ in „Zvonikarjeve“ prav prijetno poskočnico, pri kateri on izvrstno v rog (Flügelhorn) trobi. Kapelniku g. Hohlu gre čast, da pri odbiranji na razne narodnosti vestno ozir jemlje. On si pa tudi v vsako leto najboljših večjidel domačih sodelalcev nabrati. Tako je prav!

Iz Ptuj. (Nemila smrt) pokosila je 8. jun. t. l. ob 8. uri pred poldnevom zopet ednega svojemu ubogemu slovenskemu narodu vselej zvestega sina, dr. Viktorja Škrabarja. V poklici svojem kot okrajni zdravnik je predlansko jeseni hudo razbolel, in, popred korenjak kaj krepke in čvrste postave, hiral je od onih dob vidoma bolj, tako da smo si bili prijatelji in poštovatelji njegovi v neprestanem strahu, ka bo blagi, še polno štirideset let stari mož, se od sveta moral v kratkem ločiti. Bister um in čili duh njegov ga sicer ni zapustil, dokler mu ni pred 5 meseci petletnega sinčka nagla smrt zadavila. Zadnjega časa pa so mu počele na trenutke temneti tudi duševne sile vsled omenjene žalostne prigodbe ter raznih gorkih bolečin, ki njih je globoko in skrbno zakrival v zlahtnem sreč svojem. . . . S pokojnikom preminol je: okrajnemu zastopu ptujskemu navdušen ud, ptujskej čitalnici, ki mu je položila na rakev krasen trobojni venec, mnogoleten in veren podpiratelj, siromakom radodaren podpornik, bolestit-

nikom izkušen pomočnik, prijateljem zvest prijatelj, sojenici preblag tovarš. . . . Lehka mu bodi zemlja domača!

J. Ž.

Iz Kozjanskega okraja. (Sedanji okrajni zastopi naj se odpravijo). V torek je začel deželni zbor svoje delovanje. Po navadi to zborovanje le kratko časa trpi. Nobena reč pa, razun nove predrage šole, ne tišči kmeta hujše, kakor okrajni zastopi. Za tega voljo so mnoge občine iz našega okraja prošnje poslale za odstranitev teh najbolj dragih in najbolj nepotrebnih zastopov. Gotovo bi rada vsaka občina tako prošnjo podpisala, ali čas bo prekratek, zato naj bi vsaka občina po telegrafu svoje želje in pritrjenje o tej reči deželnemu svojemu poslancu naznanila, da ne bo prepozno. Ako imajo naši poslanci srce za ljudstvo, katero jih je v Gradec poslalo, morajo zato skrbeti, da se ta nepotrebnost odpravi. Zdaj se bo pokazalo, kateri poslanci za ljudski blagor skrbijo, in kateri ne, potem pa bomo tudi vedeli o prihodnjih volitvah se ravnati. Samo toliko za danes!

E. J.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Svitli cesar bili so jako jako zadovoljni, kako so bili od Čehov povsod sijajno in navdušeno sprejeti. Iz Prage so se enkrat odpeljali v Terezín in Litomerice in zopet nazaj. Pri odhodu iz Prage so obečali kmalu za dalje časa priti. Odpotovali so potem v Kolin, Pardubice in Josefstadt, od koder se vrnejo nad Olomuc in Brno na Dunaj nazaj; jako v nos pokadilo je se nemško-judovskim liberalcem, da so cesar zadnji državni zbor pohvalili rekoč: „jaz rečem glasno, da vsi čujete: državni zbor je veliko delal“. Sedaj zboruje 17 deželnih zborov po 2letnem prenehanji. V kranjski zbor so Slovenci vstopili potem, ko je dr. Bleiweiss prebral izjavo, da je ta zbor nepostaven, ker so se volitve bile vršile protipostavno. V Gradci je stari Blagotinšek Kaisersfeld nenavadno malo besed našel pri odprtji štajerskega zbora. Menda mu je srce prežalostno o razpadu nemškega ustavaštva. Jednako tiho so odobrili izvolitev g. dr. Radaja in Fluherja. Nihče ni besedice črnil, ker so bile dokazane laži, katere so mariborski in slov. bisterski nemčurji zoper veljavo teh volitev prežvekali 2 leti. — Vlada ni nikjer predložila važniših predlogov. Le českemu zboru je izročila prenarodbo volilnega reda tako, da nebi Čehi trpeli kakor do sedaj očitne krivice. Ako nemška večina predlog zavrže, bo sedanji česki zbor razpuščen in bržčas z njim vred tudi kranjski. Nemški listi pravijo, da bodo nemški poslanci v raznih zborih, kder še imajo večino, slovesno protestirali ali ugovarjali zoper narodne pravice, katere ministerstvo namerava polagoma vsem Slovanom priznati v šoli in uradih. Mislimo, da jim to ne bo pomagalo nič in da jih bodo česki, slovenski